

[Halvgaard]

beskæftige unge inden for landbruget. Der er jo i hundredvis, ja, i tusindvis af landbrug her i Danmark, som meget, meget gerne vil tage nogle unge ind fra konfirmationsalderen eller fra 10. klasse af og opefter, såfremt man ikke var bundet af de mindstelønninger, som de unge i dag, der går ud af skolen, når de er 16-17 år, jo overhovedet ikke kan tjene. Den eneste måde, hvorpå vi kan løse problemet med ungdomsarbejdsløsheden og også give landbruget arbejdskraft, er simpelt hen ved at borteliminere de mindstelønninger, sådan at man som i gamle dage kunne ansætte en på kost og logi og så nogle lomme penge. Det var simpelt hen på den måde, vi kunne løse en stor del af ungdomsarbejdsløshedsproblemet og samtidig gøre landbruget en god tjeneste.

Landbrugsministeren (Niels Anker Koføed):

Jeg vil godt takke de fleste ordførere – måske med undtagelse af hr. Bjørn Poulsen, som var lidt mindre positiv end de andre – for den relativt positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Jeg vil først sige til hr. Svend Andersen og til en hel del af de andre ordførere, at man skal passe på, når man snakker om beskæftigelsen. Hr. Stubkjær Pedersen var også inde på det. Man kan ikke sådan afgrænse beskæftigelsen. Det drejer sig ikke kun om dem, der manuelt udfører arbejdet på stedet. Der ligger meget mere beskæftigelse i dette lovforslag, end man tror. For det første giver, som andre har været inde på, tilberedning og forarbejdning af materiale også beskæftigelse. Det gælder både dem, der skover træ, og dem, der forarbejder træ, og dem, der laver mursten, og dem, der forarbejder og transporterer mursten, cement osv. Deri ligger også en beskæftigelse. Dernæst ligger der en beskæftigelse, som man ser bort fra, når landmanden udfører sit eget arbejde. Det er af særlig interesse for de mindre bedrifter, der ikke har fået moderniseringslån efter moderniseringsloven. Den arbejdskraft anvendes måske andre steder i dag, men den vil sandsynligvis gå tilbage for at tage dette reparationsarbejde. Herved skabes der plads for andre i de øvrige erhverv. I skal passe på ikke at være så snæversynede med hensyn til, hvad beskæftigelse er. Jeg kalder ikke dette en beskæftigelseslov, jeg kalder det en ar-

bejdskraftslov. Den giver nemlig arbejde hos håndværkere, hos landmænd, hos dem, der fabrikkerer materialer, og dernæst – modsat de andre jobkabelsesordninger – giver den en varig arbejdsplads. Hvis det kan medføre, at hans eller hendes produktionsapparat bliver således, at vedkommende kan få beskæftigelse derhjemme og få en produktion, som kan give en normal indtægt, ja, så bliver den arbejdskraft draget væk fra byerhvervene, og en anden i byerne får den arbejdsplads i stedet for. Der er mere perspektiv i dette meget enkle lovforslag, end der er i nogle af de andre såkaldte jobkabelseslove, for det skaber varige arbejdspladser; de andre har kun skabt midlertidige.

Der er nogle, der ønsker, at vi i stedet anvender pengene på jobkabelsesordninger. Ja men hvad sker der, når disse jobkabelsespenge er brugt? Ja, så går arbejdskraften tilbage til det almindelige system, og så er der ingen arbejdsplads længere. Det er den principielle forskel mellem denne og de andre måder at anvende pengene på.

Må jeg sige vedrørende det konkrete spørgsmål, at hvis man får arbejde lavet for 100.000 kr., så får man 20 pct.s tilskud, men det arbejde kan man ikke finansiere med K-lån. Det kan man finansiere med almindelige banklån eller igennem de almindelige realkreditinstitutioner. Men hvis man laver for 200.000 kr., så får man tilskud til de 100.000 kr., og så kan man få K-lån til de resterende 100.000 kr. De tilskudsberettigede udgifter kan man ikke få K-lån til. Der er altså tale om en kombination. Den, der vil lave et større reparationsarbejde, kan altså få tilskud til de første 100.000 kr., og hvis man ellers opfylder betingelserne, kan man få K-lån til resten.

Hr. Øllgaard spurgte om igangsættelsen, og det gjorde hr. Larsen-Ledet også. Det er selvfølgelig altid vanskeligt med en lovgivning som denne, som har en eller anden tilskudseffekt. Så længe den er forelagt folketinget og ikke er vedtaget, risikerer vi, at de, der måske vil sætte et arbejde i gang, lader være, indtil loven er vedtaget. Jeg ved ikke, hvordan vi skal lave en overgangsordning, men i hvert fald i den tid, hvor lovforslaget er under behandling, kan man risikere, at det forhindrer, at arbejde, der ellers ville være blevet gjort, vil blive sat i gang. På den anden side kan man sige, hvis man lægger ho-